

KIHNU LEHT

VÄLJAANDJA KIHNU VALLAVALITSUS

märts 2014 nr. 2 (155)

TÄNA LEHES

**Kapten Jaan
Vahkel ja
tema Kajak**

**Aukodanik
teeb Kihnu
heaks
rohkem, kui
amet nõuab**

**Hääletage
uuele
parvlaevale
nimi!**

**Kinnitati
tänavune
eelarve**

**Kavandatava
haldus-
reformi
kartuses**

**Kihnu astub
omavalitsus-
liidust välja**

**Abivalla-
vanem on
tööl tagasi**

**Nõukogude
Partisan - 65**

Silvia Soide foto võitis tähtsal võistlusel peapreemia

Englise keele õpetaja Silvia Soide saatis Eesti Rahva Muuseumi korraldatud Eesti-teemalisele fotovõistlusele oma õpilasest Eglest nii ilusa pildi, et võitis sellega konkursi kõige magusa preemia.

Kui Silvia vabariigi aasta-päeva eel Endla teatrisse fotonäituse avamisele kutsuti, teadis ta vaid, et tema foto saab ühe preemiateest ja üritusel osaleb ka president Toomas Hendrik Ilves. Silvia arvas, et võitis mingis kategoorias ja talle kingituse raamat.

See, et tema foto 2170 konkursile saadetud foto hulgast peapreemia saab, jõudis temani võidu väljakuulutamise hetkel, mil teda valdasid korraga ehmatus ja rõõm.

Silvia, mis võistlus see oli ja kuidas Sinu foto sinna satutus?

See oli kultuuripärandi aasta raames korraldatud fotode kogumise võistlus, kuhu oodatigi pilte Eesti elust ja kultuurist, inimeste igapäevastest tegudest ja tähtsatest hetkedest.

Sain konkursist teada sõbra käest, aga unustasin sellega täiesti ära ja alles viimasel päeval tuli meelde, et peaksin sinna fotosid saatma, sest mul on neid nii palju. See oli väga võimas foto võistlus ja väga palju oli ilusaid fotosid.

„See, mis on oluline meie inimestele, on oluline ju ka tervele Eestile,“ ütlus president Toomas Hendrik Ilves Endla teatris Eesti Rahva Muuseumi kodumaa piltide kogumise võistluse patroonina võistluse lõpukõnes, kus tänas kõiki, kes aitasid jäädvustada praeguse Eesti olulisemad hetked. Foto: Urmas Luik / Pärnu Postimees

Aga sinu oma oli kõige ilusam!

Ma ei saa öelda, et minu oma oli kõige ilusam.

Minu arust oli seal palju ilusamaid pilte kui minu oma. Kuigi mulle hullult meeldib see pilt, mis mul oli, aga vörreledes teistega ei saa öelda, et see oli kõige ilusam.

Hiljem kuulsime raadiost, et piltide kogumisega taheti dokumenteerida Eesti elu ja

minu pilt oli etnograafiline.

Kuidas võidufoto sündis?

See oli tuletorni avamisel eelmise aastal aprillis.

Ronisime Eglega üles, tema oli julge ja läks välja, aga mina kardan kõrgust nii väga, et ma ei suutnud rõdu peale minna ja püüdsin mitte alla vaadata ja seepärast vaatasin ainult läbi fotokaamera.

järgneb pöördel >>

◆ Kodumaa piltide näitus jääb Pärnu Endla teatrimaja galeriisse avatuks kuni 30. märtsini ja rändab siis Tarbusse.

Ettevõtmise eesmärgiks oli kaasata inimesi argielu jäädvustamisse Eesti erinevates paikades, kuhu ERMi dokumenteerijad ei jõua ning juhtida inimeste tähelepanu neid igapäevastelt ümbrissevale elule ja tegemistele. Paljud sündmused, mis tunduvad meile enesestmõistetavatena, on tulevastele põvedele põnev uurimismaterjal traditsioonidest, töövõtetest, piirkondlikest eripäradest, röivistustest, tehnikast ja muust taolisest.

Võistlusele saadeti 2170 fotot 360-lt autorilt väga erinevatel teemadel – pereelust, traditsioonilistest ja tänapäevastest töövõtetest. Piltide saadeti ka kultuurüritustest, kontsertidest ja muudest üldrahvalikest kogunemistest. Pildistati muinsusobjekte, kultuuriväärtusi, vanu ja alles loodavaid rajatisi.

1912. aastal korraldas Eesti Rahva Muuseum esimene kodumaa päevapiltide kogumise võistluse, kuhu oodati osalema nii kutselisi kui asjarmastajatest päevapiltnikke. Võistluse tulemusel täines ERMi fotokogu piltidega rahvast tööl, pidudel, lõbutsemas, igapäevastel talitusel ning ülesvõtteid muistsetest talumajadest, lautadest, aitadest ja taluhoonete sisevaadetest ning tervetest küladest.

Näituse koostamisel on püütud välja tuua Eesti elulos 100 aasta jooksul toimunud muutused, kõrvuti on eksponenteritud „Kodumaa piltide võistluse“ võidutööd ning umbes 100 aasta vanused fotod Eesti Rahva Muuseumi kogudest.

<< algus esilehel

See oli täiesti spontaanne hetk, Egle jõi teed ja mina pildistasin.

Tegin seal palju pilte, aga see meeldis mulle kõige rohkem – pole aru saada, kus Egle on, ta on justkui maailma tipus, tema ümber on meri, aga tema lihtsalt joob teed ja vaatab kaugusesse.

Kas ronisite majaka tippu seleks, et pilti teha?

Ei, ma tahtsin ikka üles minna ja näha, kuid kaamera oli mul kaasas.

Kui palju pilte võistlusele saatsid?

Saatsin kuus pilti, kõik olid Kihnu, aga vaid kahel olid inimesed, teised olid looduspiidid. Pärast ma kuulsin, et eelistati selliseid fotosid, millel inimesed ja nende tegevised.

Milline oli näituse avamine ja autasustamine?

Vaatasin enne näituse avamist fotosid ja kui teiste piltide all oli kirjas, et Harjumaa või Võrumaa parim foto, siis minu oma alla oli kirjutatud lihtsalt: „Parim foto“. Arvasin, et see on valdkonna parim ja olin alguses üsna rahulik.

President pidas avakõne, Eesti Rahva Muuseumi direktor Tõnis Lukas rääkis samuti ja hakkas tänukirju ja auhindu üle andma.

Aga siis andis Lukas oma autasud ära, laua peale jäi ainult üks auhinnakott ja president töüs ning ütles, et nüüd on tema kord.

Siis ma hakkasin taipama ja mõttlesin: „See ei saa juhtuda!“.

Ma nii pabistasin ja olin paanikas, kui president ütles, et parima foto võitis Silvia Soide.

Peapreemia võitnud foto „Tee-paus“, mille Silvia tegi Eglest majaka avamisel.

Mis sa sel hetkel tundsid?

Ma hakkasin nutma ja mu käed värisesid. Ma ei mäleta, kas ma ütlesin presidendile inglise või eesti keeles, et olen nii närvis.

Ja president?

Ta ütles, et ilus pilt ja vaatas mind nii imelikult. Ma ei tea, kas sellepärast, et ma nutsin või sellepärast, et hakkasin inglise keeles rääkima. Ma ei suutnud muud midagi teha ja läksin

istuma, kuna olin šokis. See šokk oli muidugi kena üllatus. Pärast ei olnud mul võimalik presidendiga juttu ajada, sest ta läks ära. Oleksin rääkinud küll, et olen samuti Vancouveris elanud nagu temagi.

Mis preemiaks oli?

1000 eurot ja Eesti Rahva Muuseumi poolt raamatud – väga ilusad raamatud, kus olid sees vanad fotod ja Eesti inimeste elulood.

- ◆ Fotovõistluse peapreemia polnud ainus auhind, mis Silvia veebruarikuus võitis. Söörapäeval valisid Kihnu kooli õpilased kooli kõige sõbralikumaks õpetajaks inglise keele õpetaja Silvia Soide ja president - seekord siiski kooli õpilasesinduse president Egle Laos riputas armsale õpetajale kaela pärlid.

Toimetus

Toimetaja Anu Saare tel 514 5223

Kujundaja Pille Paalam

Väljaandja Kihnu Vallavalitsus

Trükikoda Hansaprint

Tiraazh 250

Kihnu Leht ootab teateid, kaastöid, fotosid, õnnitlusi ja kuulutusi e-posti aadressil **kihnuleht@gmail.com ja info@kihnu.ee**, samuti võib need tuua **Kihnu vallavalitsusse**.

See on ju väga hea preemia...

Uskumatu! Auhind ehk ra ha on muidugi hea, ma saan osta objektiivi ja muud fotovarustust, mis mind aren dab ja mida olen alati tahtnud, aga rahapuudusel pole osta saanud.

Aga ma mötlen, et kõige suurem auhind on see, et neile meeldis kõige rohkem minu pilt.

Kas oled fotografiat öppinud?

Ei, mitte kunagi, kuigi olen tahtnud seda õppima minna. Mulle meeldib fotograafia puhul see, et igaüks näeb läbi fotokaamera seda, mida teised ei näe – see on nii huvitav.

Millal hakkasid pildistama?

Juba Kanadas, kui vanemad õed hakkasid pilte tegema. Aga siis ei olnud mul fotograafia vastu armastust, see tuli siis, kui kolisin 2007. aastal Eestis-

se. Kui ma käin kodus Kanadas, pildistan ka, seal on ilus loodus, aga on midagi, mis mind Eestis rohkem inspireerib. Sama lugu on laulmisega, mulle meeldib väga laulda, aga eesti keeles ma armastan laulda. Ma ei oska seletada, ma tunnen seda. See lihtsalt on nii.

Silvia, Kanadas sündinud ja kasvanud eestlane, kel Kihnu juured, kellenen Sa end tunned?

Eks see ole kõigi väliseest lastega nii, et nad ei ole päris tervikud ja neis on nagu kaks poolt.

Kui olen siin, siis ma igat sen Kanada järgi, aga kui olen seal, tunnen Eestist ja Kihnu puudust. Aga kui mu pere elaks siin, ei oleks mul põhjust seal elada ja ma elaks igavesti siin. Aga mu pere on mu parimad sõbrad ja ma praegu planeerin nii, et proovin ka Kanada elu.

Anu Saare

Kihnu valla tänavune preemiasadu

Tavapäraselt anti vabariigi aastapäeva aktusel üle valla tänavused auhinnad inimestele, kes on Kihnu jaoks midagi olulist korda saatnud ja auhinnati aasta olulisemat tegu.

Kihnu vallavanem Ingvar Saare ütles aktusel peetud kõnes, et kihnlased on kanged – kanged tegutsema, kanged kannata, kanged hakkama saama, aga ka kangetel on vaja abi ja nõu.

„Kihnlane oskab märgata seda abi ja oskab olla tänulik, ka selle märgiks anname täna üle aukodaniku preemia, elutööpreemia ja mitu tänukirja.“ lausus ta.

Kui möödunud aastal olid paljud valla autasud seotud uue kvaliteedi saanud meditsiiniteenistusega, siis tänavust aastat võib nimetada transpordiaastaks, sest mitmed autasud olid seotud saare ja mandri vahelise ühenduse korraldamisega.

Vallavanem ütles, et ühenduses on viimastel aastatel toimunud töösine edasiminek. Laeva, lennuki ja hõljuki olemasulust on veelgi olulisem nende ühte süsteemi käima panek, mis teeb liiklemise paindlikuks ja sujuvaks.

„Oleme mitu korda koos istunud ja süsteem töötab ning ükski inimene, kes on broneeringu teinud, maha ei jää,“ lausus Saare.

TÄNAVUSED AUTASUD

KIHNU VALLA AUKODANIK - Tema Pühaduse Konstantinoopoli peapiiskop oikumeenilise patriarch Bartholomeos - Kihnu vallale oma külaskäiguga au osutamise eest.

KIHNU VALLA AUKODANIK - Avo Rahu - Kihnu vallale osutatud väljapaistvate teenete Kihnu ja mandri vahelise transpordi aastatepiikkuse organiseerimise ja korraldamise tulemusena tänaseks laitmatu ühenduse eest mandriga.

ELUTÖÖ PREEMIA - Jaan Vahkel - erilise austusavaldisena Kihnu rahvale osutatud väljapaistvate teenete-aastakümne te pikkuse armastuse ja suure südamega tehtud kaptenitoö eest.

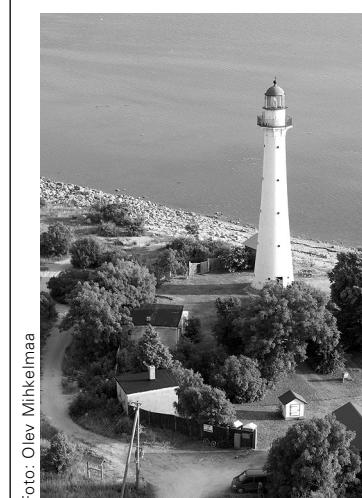
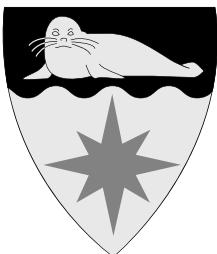

Foto: Olev Minkelman

AASTA TEGU - Kihnu tuletorni avamine, (SA Kihnu Kultuuriruum)

Inglismaal, Porter & Co tehases, samas, kus valmis Eiffeli torn, malmist tehtud ja meriti osadena kohale toodud ning 1864. aastal Kihnu saarel detailidest kokkumonteeritud torni.

Tipust avanevat suurepäraselt vaadet saab igaüks pärast 17-aastast vaikelu tornis, mille põhjustas majakavahi töökoha kadumine, taas nautida.

**VALLAVALITSUSE
TÄNUKIRJAD**

Martin Hirv - selle eest, et ta on oma südameasjaks pidanud Kihnu elektrikatkestuste võimalikult kiiret likvideerimist

Arno Alas - traditsioonilise eluviisi, maaharimise ja loomapidamise, säilitamise eest

Paal Pölluste - vabatahtliku panuse eest.

Väljavõtted ettepanekutest: „.....tema on see mees, kes lahendab saarel nii palju muresid ja probleeme, mis teinekord jäavad märkamata, olgu selleks elektrikatkestus, kuskile kinni jäänud masin, intertiühendus või just puuduolev kruvi ehituses“.

„Kui saarel pole elektrit, siis Paal on see, kes püütib lahendust leida, kui hõljuk on katki, läheb Paal appi, kui mida-gi ehituslikku on vaja teha, siis Paal teeb ja kõike seda oma ajast...“

AS Lupree - jätkuva pa-nustamise eest kihnlaste nägemismurede lee-vendamisel.

Helje Saare - Kihnu ja Pärnu vaheliste lendude teenindamisele uue kvaliteedi andmisse eest

Ülo Mell - Kihnu ja Pärnu vahelisele lennuühendusele uue kvaliteedi andmisse eest.

Mehe vääriline elutöö

„Tööd on tehtud küll ja küll ja teha jääb veel küll ja küll,” küsib Jaan Vahkel, kas olen sellist ütlust kuulnud. Pean tunnistama, et ei ole, aga kangesti meeldib selline ütlemine küll. Eriti mehe suust, kes on tunnistatud elutöö preemia vääriliseks.

Väljavõtted preemiacandidaatiks esitanud inimeste arvamustest:

◆ *Töötas 18 aastat (1974-1992) Kajaku kaptenina, vedades nii kaupu kui inimesi Kihnu-Pärnu liinil.*

◆ *Tegi oma tööd südamega, pidas kihnlaste vajaduste rahu-damist kõige tähtsamaks, tihti tähtsamaks kui mõnegi tolleaegse meresõidunormi täitmist.*

◆ *On abistanud iga Kihnu pere Kajakuga kaupu ja loomi vedades, ka praegu on nõus ja abiks igati ja igaüht aitama.*

◆ *Olnud kõva kapten ning hoolitsenud Kihnu ja mandri vahelise ühen-duse eest.*

„Olen sündinud Säärekülas, kasvanud Turukülas, ma-jäa ehitasime Lemsi ja nüüd oleme järjega Lemsis,“ alustab **Kaja Jaan** (74) oma lugu. Ta jutustab, milline oli tema meremehetee algus enne Kajaku kapteniks saamist ja sel-gub, et kapteniamet ei olnud tema kindel kavatsus ega unistus. Läks nii, et teda kutsuti üha uutesse ametisse kuni kapteniametini välja.

1963. aastal, just siis, kui Jaan oma Lemsi küljas asu-vasse majja kolis, töötas ta väikesel traalil mehaaniku-na. Suurema traallaeva Sangelaid kapten kutsus ta oma laeva traalmeistriks, loomu-liku järjena tegi Jaan kõige-pealt paadijuhi kursused, mis andis loa tüürimehena sõita, seejärel laevajuhi kur-sused, mis lubas teda 50ton-niste laevad kaptenirooli. Mees õppis edasi ja sai vaba voli 200tonniseid laevu juhi-

da. Noor kapten määratli lae-vale Aaslaid kapteniks, kuhu jääi neljaks aastaks.

Kodus ootas pere, kus kas-vas neli last. Aasta oli 1974, kui Jaan ei tahtnud enam kau-gel kodust tööl käia, vaid Kihnu rannapüüki tulla. Üheks suveks kavatsus õnnestus, aga sügisel hakkas laevasti-kuosakonna juhataja peale käima, et tulgu ta kalalaevale tüürimeheks. Jaan oli nõus niikaua välja aitama, kui al-gab sügisene siiapüük, siis tahtis ta kodustele vetele ta-gasi. „Nad ei olnud seal kõ-vad püügimehed, kui ilm oli vähegi tuuline, jäädgi ankrusse ja mängiti bridži,“ jutus-tab mees.

Sügisel tuletas Jaan ülemus-tele meeble, et siiapüügiaeg on käes, seepeale pakuti tal-

le kohta dessantpräamili. Kuna Jaan polnud nõus, jäi kaup katki. Järgmisel päeval võttis ülemus taas raadio teel ühendust ja pak-kus transpordilaev Kajaku kapteni kohta. See oli juba palju parem ja pealegi kodu-lähedane pakkumine ja kap-ten Vahkel lubas asja kaalu-da. „Ütlesin, et peame kodus nõu ja paar nädalat saangi ko-dus olla,“ jutustab ta.

Nii tegigi kapten Vahkel 18. novembril 1974. aastal Kaja-ku roolis esimese reisi, teadmata siis, et nii jääb 18 aastaks ja sellest saab tema elu-töö.

Papa mõistab kõiki töid

Nüüd meenutab Kaja Jaan, et tööd sai ikka kõvasti rüga-da, transpordilaeval hakkas laadimine kella viiest hom-mikul, öhtul kell viis sõideti Pärnust välja ja koju jõudis mees alles öhtul kell kaheksa. Kindlad päevad olid kolm korda nädalas, aga kui oli va-ja kala viia, siis iga päev. Vaid pühapäev oli hingamispäe-vaks, mil sai mahti kodus toi-

metada, angerjamõrrad sis-
se viia või angerjaid nõud-
mas käima.

Jah, siis oli aeg, mil Liivi la-
hes oli veel angerjaid. 1956.
aastal püüdis Jaan Ruhnus
neli tonni angerjaid, viimati
sai ta maigu suhu paar aas-
tat tagasi. Viimase põntsuna-
ni 2005. aasta jaanuaritorm,
mis viis angerja meie vetest
sootuks.

„Papa mõistab kõiki töid
teha,“ ütleb abikaasa Lehti
vahele. Lisaks tavapärasele
töödele öppis Jaan velskri-
rina töötanud naise kõrvalt
arstitöö ära. „Ta võis teha
süsti, põrsa kastreerida, ai-
data lehmal poegida,“ kiitis
25 aastat velskriameti pidanud
memm abikaasa kuld-
seid käsi

Kui Kihnu koolipere saarte
koolide pärimuskultuuri pää-
vadeks valmistus ja õpilaste-
le pastlaid tegi, oli just Kaja
Jaan see, kes pastlategemist
õpetas ja palju muidugi ka
ise ära tegi.

Võib vaid ette kujutada, õigemini on raske ette kujutada, igapäevaelu laevakapte-
ni ja velskri kodus, kus tele-
fon pidevalt helises ja häda-
lised uksele koputasid - kel
oli vaja midagi laevale panna,
kel olid loomad haiged
või hakkasid poegima. „Pide-
valt helises telefon hommi-
kul pool viis, et midagi laeva-
le laadida,“ kirjeldas Lehti ko-
dust elu.

Tütar Valve sõnul ei olnud
lapselapsekodus sellist ae-
ga, kui poleks võõraid uk-
sest sisse ja välja astumas,
aga sellega harjus ära. „Meil
oli parim papa, keda üldse
saab ette kujutada,“ lausus

Valve.

Kibe aeg oli kevadise kakuami-
püügi ajal, mil kala tuli vedaa
vahendumisi Pärnusse või
Salatsgrivasse, kus külmhoo-
nes parajasti ruumi oli. „Sel-
le eest maksti ikka normaal-
set hind ja see tasus ära,“
meenutab ta.

Kihnu peredes oli sel ajal 2-
3 lehma, peeti sigu, paljudes
peredes olid hobused ning
sügiseti toodi saarele 400
tonni jahu. „Need olid 65 ki-
lostes kottides, kümme kör-
gust sai tösta üksinda, kolm
kõrgust kahe mehega,“ on
kaptenil hästi meeles.

Reisijate eest väljas

Kuigi senisest jutust võib
jääda mulje, et Kajakuga
veeti vaid kaupa, mäletavad
kihnased, et see laev oli nen-
de linnaskäikude pääseteinel-

gel.

Ametlikult oli laevas 12 rei-
sijakohta, aga kus siis sellest
piisas! Ainuüksi linnas käi-
vaid koolilapsi oli tunduvalt
rohkem kui nüüd. Või nagu
kirjutab üks elutööpreemia
ettepaneku tegija: „Jaan Vah-
kel tegi oma tööd südamega,
pidas kihnlaste vajaduste ra-
huldamist kõige tähtsamaks,
tihti tähtsamaks kui mõnegi
tolleaegse meresöidunormi
täitmist.“

Teisisõnu tähendab see, et
kapten Vahkel ei jätnud üh-
tegi kihnlast kai peale maha
ja reedeti võis ta 40 inimest
trümmi peita, kui oli karta, et
kontrollid on tulemas. „See
kõik oli oma vastutus ja dip-
lomiga mängimine,“ tähendab ta.

Kuigi reisijatele ei kujutu-
nud see mingit ohtu, oli luba-

tust rohkema hulga inimeste
pealevõtmine paras julgus-
tukk. Pärnus oli üks selline
mees, sadamakapteni abi, ke-
da pidi kartma või nagu Jaan
tema kohta ütleb: „Kuri van-
amees.“ Tema ikka kamandas
kontrollijatele: „Minge vaa-
dake, Kajakul kipub ikka rei-
sijaid rohkem olema.“ Kont-
rollima saadetud mehed olid
enamasti inimlikud, kõige pa-
remate sõnadega meenutab
Jaan üht vene meest, kes
sammus kraanani, pani suit-
su ette, aga laeva sisse ei tul-
nud.

Kuldsed sõnad ütles Tal-
linnas mereinspeksiooni
ülemana töötanud Lembit
Song: „Selle jaoks on laevas
kapten, kes teab, kui palju
on reisijaid laeva lubatud ja
kui palju ta võtab.“ Ka sada-
makapten usaldas Jaan Vah-
kelit ja andis nii mõnegi tor-
miilmaga loa välja sõita. „Te-
ma asetäitja oleks selle peale
tooli puruks istunud,“ muhe-
leb Jaan.

Seesama kuri vanamees
pakkus hiljuti Pärnus Jaan
Vahkelile terekätt, mida oli
paha vastu võtta.

Tösi, korra jäi siiski kaks
reisijat maha, kuid siis ei olnud
kapteni käsi mängus. Kaks võõrast tüdrukut taht-
sid Kihnu sõita, aga Kajaku
peal praktikal olnud praegu-
ne kapten Palmi Arvo narri-
tas piigasid plastmassist us-
siga, mis kiljuvad tüdrukud
Kajaku lähedalt eemale pele-
tas.

Õnnelikud juhtumid

Avariisid ja õnnetusid Kaja-
kul samahästi kui ei olnud-
ki, vaid korra, kui mindi ka-
rile sõitnud dessantpräami
pukseerima, sai Kajak viga,
aga see juhtum ei kvalifitsee-
runud avariiks, vaid avari-
juhtumiks, mis oli leebem va-
riant.

Hästi on Kaja Jaanil mee-
les, kuidas 3. jaanuaril vast-
sündinud Suigu Kerli sün-
itusmajast koju toodi, aga me-
re peal läks tihedaks lumesa-
juks, nii et kapten ei näinud
Kihnu sadamasse sisse sõi-
ta.

„Ilm ei olnud liialt vali, aga
ikka selline paras nohiseja,“

kirjeldas ta. „Siis mõtlesin,
et hull lugu, võtsin sündinud
lapse peale, aga koju ei saa.“
Pärast tunniajast vastu lai-
net loksumist lõi koriks au-
gu sisse, et kapten nägi sa-
damakoha ära. Sel ajal ju lae-
va peal lokaatoreid ei olnud
ja sõideti kompassi, kellaaja
ja tuulesuuna ning muidugi
kapteni tunnetuse järgi

Ühel korral Salatsgrivast
kala viimast tulles selgus, et
Kihnu sadam oli nii paksult
jääs, et sisse ei saa, nii pöör-
duski laev Lätimaale tagasi ja
pidi sinna viieks päevaks
ankrusse jäälma. Ilmataat ha-
lastas ja madalröhkkond ja
soodsad tuuled andsid või-
maluse taas Kihnu sõita ja
tookord ei olnud pääs isegi
mitte päeva, vaid tundide kü-
simus.

Samal öhtul kaanetas jääl
Kihnu sadama kuni kevade-
ni. Laevas oli tookord reisija-
teks kaks kihnu naist, kes Lät-
imaalt sanatooriumist tulid.
„Ma ütlesin neile, et vaat sel-
lised on õiged kihnu naised,
kõigepealt puperdavad kuu-
aega sanatooriumis ja siis la-
sevad end Riia lahes sõiduta-
da,“ naerab Jaan.

„Ma ei tea, kas ma hakkan
nüüd eksima ka või?“ küsib
Jaan ja võtab välja ühe karbi.
Selle sees on medalid ja orde-
nid, mis Jaan töö eest saanud.
Kõige vingem neist on orden „Austuse märk“, aga
pilti Jaan nende nõukogude
ajal saadud medalitega teha
ei luba.

Viimase reisi tegi Kajak
1992. aastal ja lisaks sellele,
et see jäi viimaseks oli see
ajalooliselt oluline, sest Lää-
ne Juku käis Kihnu Jõnnu
säilmeid Taanist ära too-
mas. Pärast seda sõitis Kih-
nu mandri vahel praam Sö-
prus, seda seni, kuni parvlaev
Jõnn käima pandi.

Mis sai Kajakust? „Esial-
gi seisis siin kai ääres, siis
müüs vald selle laevaremon-
difikale maha ja sealt müüdi
see Soome. Üks mu endine
praktikant nägi, et vahe-
sein oli ära võetud ja kõrts
peale tehtud,“ jutustab kap-
ten, mis on oma laeva saatu-
sest kuulnud.

Anu Saare

Kihnu aukodanik teeb rohkem, kui a

Vallavanem Ingvar Saare ütles tänavu Kihnu valla aukodaniku tiitlit välja kuulutades, et selle sai mees, kes teeb rohkem, kui amet nõuab. See mees on Pärnu maakonna transpordinõunik Avo Rahu, kelle juhtimiskepi all kulgevat mandri ja saare vahelist transporti hinnatakse laitmata.

Lisaks sellele, et meretagusel maale saab Pärnust tunduvalt lihtsamalt sõita kui kuuroortlinna Haapsalusse või mõnda maakonna küla kohta, tuleb Avo Rahu appi ka siis, kui on vaja sõita sellesel ajal, kui parajasti reisi pole.

Ja nii on pääsenud koolilapsed mitmel korral olümpiaadi didele, laulupeo ettelaulmistele, viktoriinidele ja vallarahvas oma tähtsatele käikudele. Neid kordi on palju.

Seepärast leidis üks ettepaneku tegija, et: „AVO RAHU on aukodaniku tiitli AUGA ära teeninud ja talle võib selle vabariigi aastapäeva eel RAHULiku südamega üle anda.“

„Üllatus on muidugi suur ja mul on hea meel. Tundub, et Kihnu rahvas on märganud neid ponnistusi selleks, et liiklus oleks väga hea,“ ütles Avo Rahu Kihnu Lehele, imestades samas, kuidas temasugusele massakale üldse selline tiitel anti. Kuuldes, et aukodaniku tiitli saavatagi ainult need, kes kihnlased pole ja kuuldes varasemate aukodanike nimekirja, ütles ta: „Oo! Tundub, et vääriskas seltskond.“

Avo Rahu ei saa päriselt öelda, et kihnlaste transport oleks talle teiste Pärnumaa paikadega võrreldes südamelähedasem, kuid saareliisuse töttu eristub Kihnu teistest kohtadest ja seetõttu tuleb rohkem läheneda inimlikest küljest.

„Väga tubli meeskond on sattunud. Mina poleks suut-

nud nii sujuvast liiklust tagada ilma Kihnu lennujaama dispetseri ja praeguse lennuteeninduseta, millega olen väga rahul,“ kiitis ta.

Rahu on väga päri, et vallavalitsuse tänikirja said Helje Saare ja Ülo Mell, kellega ta igapäevaselt suhtleb. „Mulle nii meeldib Heljega asju ajada, ta räägib kõik tösised asjad ära läbi naerva suu: mina telefonis kuulen, et ta naerab, aga samas ütleb kindlalt, et just nii peab teema. Väga heasüdamlik lähenemine,“ kirjeldab Rahu.

Tema sõnul iseloomustab lennufirma esindajat Ülo Melli korrektus ja saksa täpsus, kiidusönu ütleb ta ka AS-i Kihnu Veeteed ja sadamakapten Jaanus Jürivete aadressil.

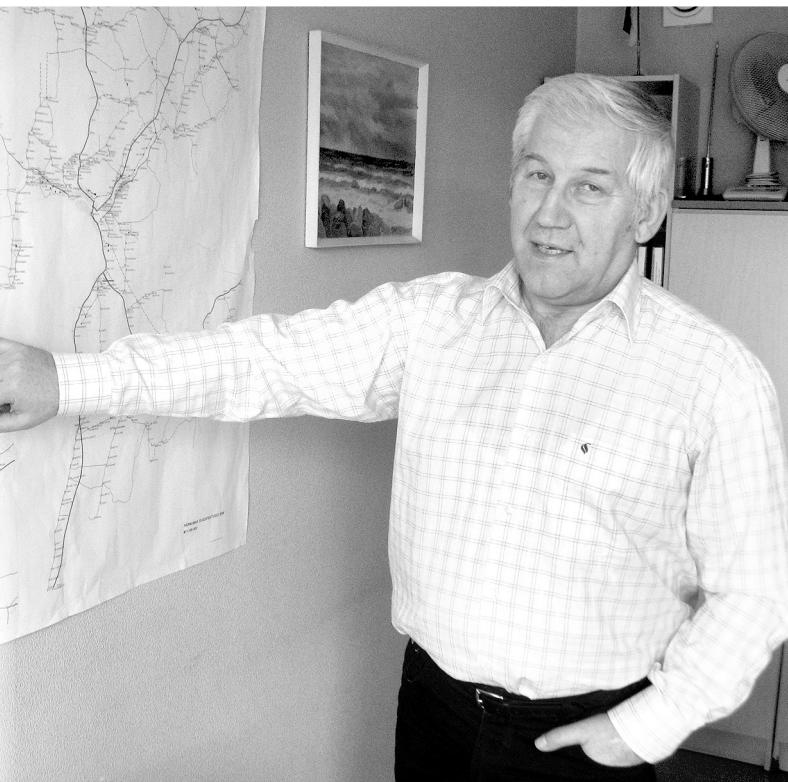
Isalikult reisijate eest väljas

Ega maakonna transpordinõunikule pole tänlilikud vaid reisijad. Kuna viimastel aastatel vuravad Pärnu Takso taksod hõljuripäevaldel Pärnu lennujaama ja Muusalaiu vahel ning jäätlee olemasolul sõidavad Kihnu välja, töstavad paljud taksojuhid Avo Rahu nähes kaabut, tertividades teda kui leivaisa.

Vallavanem Ingvar Saare hinnangul võtab Avo Rahu kogu maakonna transpordi korraldamist tösiselt ja südamega. Ta on Rahu kabinetis jälginud, kuidas mees suure maakonna transpordikaardi juures aru peab, võimalikke lahendusi arutab ja küsijatele põhjalikult vastab.

“Tal on selline isalik suhtumine, aga meie oleme seda saanud vahetumalt tunda,“ hindab vallavanem.

Kihnu on ühenduse mõttes muidugi maakonna keerulisem paik. Küsimusele, kas Kihnu on jama palju, vastab Rahu, et sellistel perioodidel on küll, kus iga päeva järel peab muutma, kas saarele pääseb laeva, lennuki, hõljuriga või mööda jäädet. Talvise meretee aega ei pea parimaks mitte ainult kihnlase-

sed, kel siis on vaba voli oma tahtmist järgi liikuma, aga ka transpordinõunik ise, sest see periood on riigi rahakotile kõige odavam.

Suveperioodil kaob Avo Rahu mure Kihnu ühenduse pärast mõneks ajaks ära ja ta võib rahulikult puhkusele minna, sest üldjuhul kulgeb transport muretult.

Sai meemaitse suhu

Kuid ega ka siis Avo Rahu pärises ilma „transpordi korraldamiseta“ ela, sest ega kihnlased ja kogu Pärnumaa ühistranspordi kasutajad pole ainsad, kelle liikumist ta korraldama peab. Seda aga töövälisel ning eriti suvise puhkuse ajal.

Need tegelased on mesilased, keda Rahu Tahkuranna vallas asuvas kodus on kaheksa peret.

„Tegelikult ma üle viie perre ei tahaks, sest aega ei jätku ning vajadust suurema hulga mee järele ka ei ole,“ räägib ta. Turustama pole ta mett hakanud, aga kuna laste ja lastelaste pere on suur, kulub nestet hoolega. Oma aastase meetagavara saavad

Rahu kuus last ja kümme lapselast.

Harrastusmesiniku alge sai mees juba lapsepõlves, kui naabrite mesitarust kärjemett maitses. „Siis sain mee-maigu suhu ja mulle meeldis kangesti,“ jutustab ta. Praeguse närvessööva töö juures on tore istuda mesipuu juurde maha, jälgida toredate linukeste tööd - see rahustab ja aitab lõõgastuda.

Mesilinnukeste tegemiste-ga kursis oleva inimesena on Avo Rahu kolmel neljal aastal julgenud kövha häällega välja öelda, millal ilm talviseks pöörab ja tema ennustus on täppi läinud.

Töepoolest, ka Kihnu Lehele ütles Rahu möödunud sügisel, et laevaliiklust jätkub pikalt ning enne jaanuarikuud külmaaks ei lähe ning nii oligi.

„Mesilased ei ole rumalad ja kui neil on tarus pikalt haue sees, tuleb hiline talv,“ teab harrastusmesinik. Suviist ega kevadist ilma ta mesilaste järgi öelda ei oska.

Avo Rahu pikaajaliseks hobiks on võrkpall, millega ta aga paaril viimasel ajal tege-

met nõuab

lenud ei ole, sest põlveliiguste murd on nõudnud mitut operatsiooni. Põlvmeniski on ta murdnud kodus tööd tehes ja nagu ta ise ütleb: oma lollusest. Nii kõksib ta võrkpalli vaid oma kodus poegadega või suguvõsa kokkutulekul.

Toredaks tegevuseks peab Avo Rahu tantsimist. „Lihtsalt niisama, tantsupidudel olen ennast alati häästi tundud,“ lisab ta.

Pärnumaa konkreetne transpordinõuniku ametis on Avo Rahu alates 2000. aastast, enne seda oli ta maakonna energieetikanõunik ja ka siis oli side Kihnuga tihe.

„Siis nägin ikka Kihnu pärrast rohkem vaeva,“ jutustas ta, kuidas ta aastaid asju ajas, et Kihnu merekaabel pandud saaks.

„Lõpuks tüütasime Eesti Energia nii ära, et panidki merekaabli ära. Ta jutustas, kuidas nägi kurja vaeva, et Kihnuoleks õhuliinide asemel kaabel maa all, aga see ei õnnestunud, sest õhuliinid ja nende remont on tunduvalt odavam.“

„Nii palju õnnestus, et Kih-

nus on elektriliinidel puitpostid, välja arvatud nurga postid,“ lausus ta.

Samuti on Avo Rahu töövaev, et Kihnu on ANKA õhuliinid (see tähendab üht jämedat voolikut, et tormituul traate kokku ei lõöks.)

Elamus oli ka merekaabli avamispeolt koos peaminister Mart Laariga mandriile sõit, mis tehti kunagi Maanija vahet sõitnud laev Au-liga.

Oli parajasti kaunikesti tormine ilm, takkapihta otustas veel Aul rikki minna ja hirmsasti hulpima hakata. Mart Laari naine ja lapset jäid merehaigeks ja paljudel teistel laevasolijatel oli süda paha. Peaminister püüdis siis rahva tuju tõsta, võttis kotist viinapudeli ja pakkus reisijatele napsu.

„Laari turvamehed olid mures ja helistasid kogu aeg, aga jõudsime ikka Manilaiule, kus laev remonti läks,“ jutustas Rahu ühest meeldejäävast Kihnu resist.

Anu Saare

Uus parvlaev ootab nime

◆ Kihnu uuele parvlaeva nimekonkursile laekus 36 nime. Nüüd tuleb 15. märtsiks majandus- ja kommunikatsiooniministeeriumile esitada kolm nimekandidaati.

Ühe kandidaadi valib volikogu, teise vallavalitsus ja kolmas selgub rahvaküsitluses kõige enam hääl saanud nimena. Küsitlus Facebookis kestab kuni 9. märtsini ja häälletada saab ka telefoni teel (446 9910), mil igaüks saab öelda enda lemmiku kuni 7. märtsini.

Häälletada saab konkursile saadetud nimede hulgast. Kas Kihnu uue parvlaeva nimeks võiks saada:

KIHNE	RISTINA	MERIKARU
HEENE	VIRI	JÄÄLIND
MARIA	KIHNO	AKADEEMIK ENE
LÜLLE	HALLILAI	ERGMA
VIRVE	SUURHALL	ÜLGE
MAALI	ELFRIIDE	ASALAID
EDEKOHE	VIRVE-ELFRIDE	KIHNU
ELFI	KEKSUTAJA	MUSU
MARI	TUULE	VIGRI
TANKI	KYNE	SUARU
KAKRA	SIUHTI	TIIU
VEEDA	TEELE	
MUSTU	KIHNU JÖNN	

Patriarh Bartholomeos sai Kihnu aukodanikuks

Septembris oma Eesti visiidi ajal Kihnu kätinud Konstantino-poli patriarh Bartholo-meos sai oma küläs-käiguga au osutamise eest Kihnu valla auko-danikuks.

Septembrikuine visiit oli ühtaegu pidulik ja kõrgetasemeline, aga samal ajal südamlilik ja tore. Patriarhi ga kohtumas kätinud kihnlased tödesid, et kõrge vaimulik on lihtne ja rõõmsameeline inimene, kes oli ennast Kihnu eripäraga kurssi viinud ja selle vastu elavat huvi tundis.

Patriarh Bartolomeus rääkis nii oma kõnes kui ka intervjuudes eelkõige sellest,

mis talle kõige väärtslikum tundus - Kihnu kultuuripärandist ja selle hoidmisen ning säilitamisest.

Ta ütles, et ei oleks osanud arvata, et sellises lihtsas kogukonnas, kus inimesed teevad oma lihtsat iga-päevatööd, võib olla selline pühendumine muusikale ja kunstile.

„Teie armastus muusika vastu näitab, et olete tsiviliseeritud ja kultuursed inimesed. Jumal kaitsku teid ja teie lapsi,“ ütles patriarh.

Enne ärasõitu ütles patriarh, et teda liigutab siinseste inimeste südamlilik küllalislahkus ja ta lahkub Kihnu kõige paremate mulje ja mälestustega.

Anu Saare

Kihnu valla 2014. aasta eelarvest

Kihnu Vallavolikogu kinnitas oma 18. veebruaril istungil Kihnu valla 2014. aasta eelarve. Eelarvet tutvustades on alati oht, et tutvustaja ise hakkab välja paiskama tohutul hulgat numbreid, milles lehe vahendusel ei suudagi orienteeruda – vaja oleks ka eelarvetabel kõrvale võtta.

Need 26 lehekülge, lisaks eelarve seletuskiri on lehe vahel esitamiseks ehk liig. Nii toon välja olulisemad aspektid selle aasta eelarvest.

Valla põhitegevuse tulubaas on prognoositud samale tasemele eelmise aastaga – 794 000 eurot (korrigeritud tulud kassalise arvestuse järgi). Selle rahaga tuleb katta kõik igapäevakulu (personalikulud, majanduskulud, toetused) ning sellega peab jäätma üle ka investeeringuteks. 2014. aastal on jooksvateks kuludeks arvestatud 783 000 eurot ning põhitegevuse tulemisiks ehk ülejäägiks kavandatud 11 000 eurot, mida kasutada erine-

vate programmide omaosaluseks või laenumaksete tasumiseks. Seda saaks kasutada ka tegevuskulude töstmi-seks, kuid otsustasime seda teed mitte minna.

Põhitegevuse tuludest 345 000 eurot moodustab üksik-siku tulumaks. Nagu näha, siis maksutulust katame ainult poole tulubaastist. Valla- le eraldatakse 11,6% inimese brutopalgast. Ülejäänu moodustavad põhiliselt riiklikud toetused.

Valla põhitegevuse kulupooll on suures plaanis ana-loogne 2013. aastaga ning mingeid silmapaistvaid muutusi tegevusvaldkondade lõikes ei ole. Lähenedes eelarvele suhteliselt konserva-tiivselt, siis oleme suutnud koostada eelarve põhitegevuse ülejäägiga, mis eelkõige on arvestatud tulevaste laenumaksete tasumiseks.

Nimelt on seoses **sadama ehitamisega, koolimaja soojustamisega ning tankla ehitamisega** kavas võttapikajaa-list investeeringimislaenu. Või-

malik, et laenu tuleb võtta ka **Jõujaam-Sadama tee väljaehitamiseks**. Nimetatud objektid on 2014. aasta põhi-lised investeeringud. Maksi-maalne laenu suurusjärk on tänaste arvestuste kohaselt ca 74 000 eurot seitsme aasta peale ning sellega on ka-vas katta projektide omaosa-lused. Summa võib täpsustu-dada, kuid vajadus täiendavate vahendite kaasamise järel on olemas.

Erakorraliste juhtumite tar-beks on valla eelarvesse võtmata jäetud nõ reservmaht 31 000 eurot, mida on võimalik kasutada läbi lisaelarve. Jooksvaks reservfondiks on arvestatud 5000 eurot. See summa kajastub juba nimeta-tud 783 000 euros.

Oluliselt oleme tötnud val-la toetusfondi mahtu, mil-leks on 10 000 eurot. See on rahasumma, millega on kavas toetada eelkõige ette-võtlust ja vabakonda. Täpse-malt kirjutame sellest järgmises ajalehes. Ka see 10 000 eurot kajastub juba nimeta-

tud 783 000 euros.

Võttes eelneva kokku, on jooksva aasta põhitegevuse tulud **794 000 eurot** ja ku-lud **783 000 eurot**. Tulude ja kulude vahe on **11 000 eurot**, mida on võimalik ka-sutada kas põhitegevuse ku-lude tegemiseks, investeeri-nuteks või laenu tagasi maks-miseks. Eelkõige on see summa arvestatud laenukulude tagasi maksmiseks. **Laenu-vajadus on eelarves kajastatud mahus 74 000 eurot, mida on kavas maksta tagasi seitsme aastaga**. Kõik valla likviidised vahendid ei ole ee-larvesse kaasatud – **31 000 eurot on võimalik võtta ka-sutusele lisaelarvega**. Va-bakonna ja ettevõtjate toe-tamiseks on planeeritud **toe-tusfond mahuga 10 000 eu-ro**.

Kel suurem huvi eelarve osas, siis võtke julgesti ühen-dust ning vaadake enne ka-valla kodulehele.

Ingvar Saare,
Kihnu vallavanem

VALLAVALITSUSES

- ◆ Eraldati ühekordset lisatoetust;
- ◆ Pikendati sotsiaalkorteri ürilepingu tähtaega;
- ◆ Aive Havik kinnitati Kihnu Tervisekeskuse juhataja ame-tikohale;
- ◆ Kihnu Kooli IX klassi lõpureisi Londonisse toetatakse 150 euroga ühe isiku kohta (reisile läheb 6 lõpetajat ja 1 õpetaja);
- ◆ Kuulutati välja lihtmenetlusega hange „Kihnu Kooli välis-seinte soojustamine“;
- ◆ Kihnu Kooli lõuna miinimumhinnaks kehtestati 2,15 (*ei kehti lastele*);
- ◆ Mihkel Leasele väljastati projekteerimise tingimused ole-masoleva Soometsa elamu-lauda laiendamiseks ja rekonstrueerimiseks;
- ◆ Jäeti kasutamata Rootsiküla külas asuva Kingu ostuees-õigus (*kinnisti ei ole valla omandida omavalitsuse ülesan-nette täitmiseks ja valla valitsemiseks vajalik*);
- ◆ Selja ehitiste omaniku Elma Sutt'i kasuks seati hoonestu-sõigus;
- ◆ Lihtmenetlusega hanke „Kihnu Kooli välis-seinte soojus-tamine“ edukaks pakkujaks kinnitati Skone Grupp OÜ;
- ◆ Kuulutati välja lihtmenetlusega hange „Kasutatud sõidu-auto soetamine“ ja selle sõiduauto soetamiseks laenupak-kumiste esitamise tähtajaks määrati 28.02.2014;
- ◆ Anti välja 6 valla tänikirja.

VALLAVOLIKOGUS

- ◆ Astuti välja mittetulundusühingust Pärnumaa Omava-litsuste Liit;
- ◆ Kehtestati Uue-Tappu maaüksuse detailplaneering;
- ◆ Kutsuti kokku Kihnu Üldkogu, toimumiskohat: Kihnu Rahvamaja, 17. veebruaril 2014 kell 18:00;
- ◆ Kinnitati vallavolikogu kultuurikomisjon koosseisu: Evi Tõeväli, Külli Laos, Reet Laos, Veera Leas, Mare Mä-tas, Maire Havik, Jana Ruubel. Komisjoni esimeheks on Maie Aav;
- ◆ Anti Kihnu Vallavalitsusele luba võtta varalisi kohus-tusi seoses sõiduauto ning büroo ja IT-tehnika soetami-sega;
- ◆ Tunnistati kehtetuks Kihnu Vallavolikogu 14. detsembri 2007 määrus nr 22 „Õpetaja toetuse andmise kord“;
- ◆ Võeti vastu Kihnu valla arengukava (kehittusega kuni 2020) uus redaktsioon;
- ◆ Võeti vastu Kihnu valla 2014. aasta eelarve;
- ◆ Lemsi külas asuvate Hiiemäe ja Silveri katastriüksuste liitmise tulemusena tekkiva maaüksuse koha-aadressiks määrati Silveri ja sihtotstarbeks 100% elamumaa;
- ◆ Veske (Sääre küla) katastriüksuse jagamisel moodus-tatavate maaüksuste koha-aadressid ja sihtotstarbed määrati järgmiselt: Lillemäa- elamumaa ja Veske- maatu-lundusmaa;
- ◆ Anti välja kaks valla aukodaniku tiitlit, elutöö preemia ja 2013. aasta tegu.

Kihnu vald ja kavandatav haldusreform

Tänane haldusreformi eelnõu näeb ette Kihnu valla kaotamist ning liitumist eelkõige kas Tõstamaaga või Pärnu-ga, mis on välja pakutud tõmbekeskused.

Reformi eesmärk on tagada elanikele kohaliku omavalitsuse poolt pakutavate teenuste parem kätesaadavus ning kvaliteet. Üks põhjendus on loomulikult ka bürokraatia ja bürokraatiakulude vähendamine, kuid kas administratiivkulud ka absoluutsummaliselt vähenevad, selles ilmselt väga kindel olla ei saa.

Tänane vallavolikogu on seisukohal, et Kihnu vald peaks pärast reformi oma omavalitsuslikku staatus ning Kihnu valda ei tohi kaotada. Õigupoolest on väga raske ka muud väita, sest ega me täpselt ei tea, milliseks kujuneb reformijärgne seadusandlik ja rahastamisraamistik.

Loomulikult, Kihnu elukoha registreerunute üksikisiku tulumaksu laekumisest katab ära vaid poole põhitegevuse kuludest ning kui võtta ära väikesaarte toetus ja tasandusfondi eraldi, oleme päris kehvas seisus. Samas on öeldud, et väikesaarte toetust keegi kaotama ei hakka. Mis saab tasandusfondi eraldisega, ei tea keegi täna öelda. Mida võidak halusreformist kohalik elanik, kihnlane?

Seda ka ei oska keegi öelda. Regionaalminister väitis, et pärast ametlike kaotamist saab kihnlastele selle raha eest, mille eest praegu ametnikud palgal on, rohkem sotsialeenuseid osutada, aga mida ta täpselt silmas peab, ei täpsustanud.

Loomulikult, reformi tulemusena kaovad ära palgalised ametikohad vallavalit-

susest. Arvestades meie volikogu suhteliselt madalaid tasusid, siis ilmselt volikogu halduskulusid kokku ei hoiataks, kuna ilmselt jäääks Kihnu vald osavalla (või linnaosa?) staatusesse ning tööle jäääks osavallavolikogu. Vallavalitsusest kaoks kindlasti vallavanema, vallasekretäri, nõunik ja arendusnõuniiku ametikohad, lisaks raamatupidamisosakond. Ilmselt keegi peab siiski saart "haldama" ning luuakse saarevana nema ametikoht, mille funktsioonid ilmselt ühtivad olulises osas vallavanema omadega (välja arvatud valitsuse juhtimine). Raamatupidamist peab kindlasti keegi kuskil korraldama, ainuke vahе on selles, et seda tehakse tõmbekeskuses ja saare pealt "saaks kulusid kokku hoida".

Vallasekretäri ülesanded kindlasti kuskile ei kao, keegi peab selle töö ära tegema ning tegevusvald konna laiendamisel tuleb ilmselt tasu tõsta. Ehk siis tekib võimalus maksta töötajale kõrgemat palka, aga mitte saare peal.

Nõunik ja arendusnõuniiku ametikohad koondatakse tõmbekeskusesse, samal ajal makstakse kellelegi (või ostetakse teenuse korras sisse) veevarustuse jakanalisatsiooni süsteemil silma peal hoidmise eest. Ilmselt peab keegi haldama osavallale kuuluvaid hooneid ning korraldama heakorda. Ehituspetsialist peab nii ehk naa käima koha peal, aga edaspidi on side kogukonnaga ilmselt oluliselt väiksem. Samas ühele inimesele saab selle arvelt maksta kõrgemat töötasu, kuid see töökoht paratamatult ei asu saare peal.

Õigupoolest ei ole tänagi kellegi ametikohad kivisse raiutud ning kui on vajadus ümber korraldada valdkon-

dade haldamist, tuleb seda ka täna teha – palgata ühine spetsialist lähivaldadega, osata teenuste haldamist sisse – kuid sellisel juhul on saare peal siiski ka täitevorgan (vallavalitsus) ning side administratiivse töö ja kogukonna vahel vahetum.

Minu nägemuse kohaselt peaks reformi algataja analüüsima kvalitatiivset ja kvantitatiivset kasu ja kahju, mis võib tekkida Kihnu valla omavalitsusliku staatuse kadumisest elanikele. Tegevuskava, mis näeb omavalitsustele ette käsukorras liitumise tõmbekeskusega (valige ise kähku välja ja ühinege ära, pärast vaatame, mis saab), tundub pehmelt öeldes veidi kummaline. Möistlikum oleks analüüsile toetuv sundliitmine kui tänane nõvabatahtlik ühinemine.

Saan selgelt aru haldusreformi vajalikkusest ja kui Kihnu vald oleks üks väikevald mandril, siis meil oleks ilmselt möistlik töesti ühineda. Vaadakem või Lavassaaret. Minu arust oli see igati õige otsus. Pärast viit aastat Kihnu vallavanemana tuleb tunnistada, et teinekord on aga väga raske selgitada massakatele, et Kihnus käib elu veidi teises rütmis ning on vaja veidi teistsuguseid lahendusi, mitte selliseid, mida on võimalik kasutada mandril – ei saa igal hetkel autoga mandrile jne. Kui oled omavalitsusuht, siis sind kuulatakse rohkem. Kui oled kohaliku aktiivse MTÜ eestvedaja (ja Kihnu valda enam ei ole) ja ajad Kihnu saare "asja", siis ilmselt on see veidi keerulise.

Minister Kiisler on oma artiklites välja toonud, et haldusreformi teostumist takistab omavalitsusjuhtide hirm kaotada enda töökoht. Kinnitan, et minu seisukohad sel-

lest arusaamast ei lähtu (aga ilmselt pole see usutav, või mis?) Olen nii Väikesaarte komisjonis kui sotsiaalmeedias palunud regionaalministril esitada analüüs, milliseks kujuneb tänase Kihnu valla haldamise korraldus pärast tõmbekeskusega liitumist. Ja kui need plussid ja miinused on välja toodud, siis sellest saab lähtuda edaspidi, lüüa kas või kogu plats puhtaks. Samas ei näe ma, et vallavalitsus ise peaks hakkama seda plaani välja töötama ning ajalist ja rahalist ressurssi kulutama kaardistamisele, kuivõrd meie ise ju reformi pole algatanud.

Küsimus haldusreformi osas on mitmeid. Löpuks on köige olulisem küsimus, kuidas mõjutab haldusreformi teostamine kihnlaste elu ning elukeskonda – kas ja milliseid investeeringuid suudetakse teostada, kas kõik huuringid säilivad, kas kool jääb üheksaklassiliseks jne.

Löplikku tõde pole täna kuskil kirja pandud. Seepärast palun, et saadaksite oma mõtteid seoses haldusreformi ning Kihnu liitumisest mõne tõmbekeskusega e-maili vallavanem@kihnu.ee peale või tooge vallamajja. On isegi arutletud teemal, et Eesti väikesaared võiksid moodustada ühise omavalitsuse – kas see oleks parem lahendus kui ühineda Pärnu või Tõstamaaga? Millised on liitumise kasud ning millised on võimalikud liitumise kahjulikud mõjud? Kas kogu kasu saab mõõta rahas? Palju del kihnlastest on oma kogemused ja nägemused, mis mõjutatud kunagisest liitumisest Pärnu Kalurikolhoosiga, jagage neidki mõtteid.

Ühtlasi kutsun huvitatuid mõtisklema Kihnu valla ja haldusreformi teemal rahvamajavolikoguruumi teisipäeval, 11. märtsil kell 18.00.

Ingvar Saare,
Kihnu vallavanem

Abivallavanem tööl tagasi

◆ Taivi Vesik on pärast kuueaastast lastega kodus olemist taas abivallavanema ametis, kus tema valdkonnaks on ettevõtlus ja turism.

Abivallavanem Taivi on tööl tagasi alates 3. veebruarist poole kohaga, mis tähendab, et tema jutule pääseb kahel päeval nädalas: teisipäeviti ja kolmapäeviti kell 8.30 - 16.30. Abivallavanema kabinet asub rahvamaja teisel korrusel.

Taivi ütles, et ettevõtlus ja turism on valdkonnad, mis vallavalitsuse tasandil seni katmata, kuigi Kihnu on oluline turismi sihtkoht. „Samuti tahaks ettevõtlusvaimu turgutada, et inimesed julgemalt tegutseks,“ ütles ta. Taivi näeb, et uues ametis jaguks poolest ametikohast rohkem tööd. „Tahet on küll, aga jõudlust ei ole.“

Kihnu valla kodulehel on nüüdsest link „ettevõtlus“, millele klöpsates leiadavat köik, kes soovivad ettevõtlusega alustada, samuti juba tegutsevad ettevõtjad, kasulikke teadmisi, kuidas asjaajamine ja seadusandlus Kihnu vallas on reguleeritud ja viiteid vastavatele õigusaktidele. Taivi sõnul tasuks lehele aeg-ajalt piiluda, sest ta paneb üles koolitused, mis toimuvad nii Kihnu kui ka väljaspool, samuti leiab lehelt infot toetuste taotlemise kohta.

Taivi ütles, et hea on tööl tagasi olla, kuid esialgu tunneb ta muret, kuidas ühildada palgatööd, tegelda ettevõtlusega, hoida korras majapidamist, olla hea ema oma neljale väiksele lapsele ja olla hea abikaasa. „Raske on kõike ühildada, pean mõtlemata, kuidas kõike teha, et rahulolu enda sees säiliks,“ ütles ta.

Anu Saare

Kihnu soovib omavalitsusliidust välja astuda

Kihnu volikogu otsustas, et vald astub välja Pärnumaa Omavalitsusliidust (POL), sest tingituna geograafilisest erisusest on kokkupuutepunkte vähe ega olnud mõistlik koormata POLi saarvalla spetsiifikaga.

„Kihnu valla juhtkond on seisukohal, et Eesti saarvallad vajavad erikäsitlust tulevikuski, eeskõige peavad initiaatiivi näitama saarvalladise, nii nagu oleme seda seni teinud,“ seisab 6. veebruaril tehtud volikogu otsuses.

Kihnu vald on Eesti saarte kogu liige, osaleb väikesaarte komisjonis ja on tegev ühendustes, mis tegelevad kultuuripärandi säilitamisega UNESCO nimekirja kantud kultuuriruumis. Saarvallana suhtleb Kihnu otse ministeeriumide ja ametkonda-

dega, kellest olenevad näiteks transpordi, hariduse ja tervishoiu korraldamine. Li-saks on vald liige MTÜ Pärnu Lahe Partnerluskogus ja MTÜ Liivi Lahe Kalanduskogus, mille vahendite suunamisega on otseselt võimalik edendada piirkonna ettevõtlust.

Kihnu vallavalitsust tegi murelikuks POL-i juhatuse esimehe e-kirjas väljendatud arvamus, justkui peaks Kihnu vald ennast eriliseks: „Saame aru Kihnu eristaatusest ja meil ei ole mingeid pretensoone valla juhtidele. Saarelt vaadates nii peabki kõik olema, kuid väljapoole vaadates jäab mulje, et tekkimas on ‐Kihnu Kuningriik”, mida teenindab Eesti Vabariik. Sellega ei taha kedagi solvata,“ seisis kirjas.

Kihnu vallavanem Ingvar Saare ütles, et Kihnu vald

pole kunagi ennast kuningriigiks pidanud. „Rõhutame veelkord, et väljaastumise põhjuseks on just nimelt asukohast, saarelisusest, tingitud erisused.“

Kihnu vald tegi POLi üldkogul 26. veebruaril teatavaks avalduse liikmest väljaastumisest ja üldkogu sellekohane otsus jõustub kuue kuu pärast.

Kihnu valla juhtkond on seisukohal, et Eesti saarvallad vajavad erikäsitlust tulevikuski ning see käsitlus laieneb ka haldusreformi kavadele, kus ollakse seisukohal, et saarvalla elukorralduse üle peab otsustama kogukond iseseisvalt. Viimase kahekümnne aasta praktika on näidanud selle järelle vajadust väga mitmel korral.

?

Maariel võitis lauatennises hõbeda

◆ 8. veebruaril toimusid Pärnu-Jaagupis Pärnumaa valdade talimängud, kus ühtlasi selgitati ka välja Pärnumaa meistrid lauatennises.

Kihnu 7. klassi õpilane **Maariel Mätas** võitis oma vanuseklassis hõbemedali ja oli ka selle tulemusega Kihnu meeskonna parim liige.

Kehalise kasvatuse õpetaja Ragnar Anniko: „Kiitusõnad ka minu poolt, et olid nõus tulema Kihnu eest võistlema ja loodan, et said kogemuse võrra jälle rikkamaks ja samas said ka selle eest premeeritud! Oled ja olid teistele lastele eeskujeks, VÄGA TUBLI!“

65 aastat tagasi, 1949.
aasta 4. märtsil toimus
Kihnu Valla Täitevkomis-
saa ruumides kaluriarteli
li asutamiskoosolek.

Protokolliraamatus on kirjas, et artellile otsustati „kuulsusrikaste Nõukogude partisaanide mälestuseks panna nimeks „Nõukogude Partisan”“.

Nähti ette ühistada artelli koondunud kalurite kalapüügivahendid, kaotada piirid artelli liikmeile kuulunud maa-de vahel ja ühistada pöllumajanduslik inventar ja neist organiseerida artellile pöllumajanduslik abimajand. Väsimatult teha selgitustööd kehvikutega ja Nõukogude korrale ustavate keskmike hulgas artelli liikmete suurendamiseks.

Teatada ringkirjalikult kõigile valla töötajaile, et artelli võetakse vastu kehvuid ja keskmikke, kes selleks soovi avaldavad. Artell jagada brigaadideks ja lülideks kinnitades igale brigaadile ja lülide kindlad püügivahendid. Artelli esimehel välja nõuda

vastavad kalapüügi piirkonnad Laiamadala juures, Sorru saare ja Anilao juures, Kihnu ja Ruhnu saare ümbruses ja Sõrve saarel. Alguses kuulus artelli 19 meest. Sisseastumismaks oli 25 rubla.

Üldistatud põhikirja kaluriartellidele oli Eesti NSV Ministrite Nõukogu kinnitanud juba aasta varem – 1948. aasta 17. aprillil ja surve nende artellide loomiseks kasvas võimu poolt järjest.

Rahvas ei läinud alguses sugugi varade ja eraomandi ühistamisega kaasa. Hoolimata poliitilisest survest oli see nõnda ka mandril. Olukord muutus drastiliselt pärast 25. märtsil alanud ja paar päeva kestnud Eesti rahva massilist küüditamist Siberisse.

Kihnu küüditatavate nimekirja kantud inimesed pääsesid ainult tänu kevadisele ilmastikule: Lao sadamasse sõitnud buss ei julgenud enam märtsilõpu jäälolisid arvestades üle jää Kihnu sõita.

Selline „poliitiline puhaslus“ hirmutas Eesti inimesi

väga rängalt – taibati, et kolhoosi astumisest pole pääsu, vastasel juhul ähvardaks küüditamine või vangla. Küüditamise varjatud eesmärk oli rahva kuulekuse tõstmine ja hirmuvalitsuse alla seadmine.

Järgmine kolhoosi peakoosolek Kihnuks toimus 16. aprillil, kus selgus, et soovavaldused kolhoosi astumiseks on järsku esitanud kõik talumajapidamised ja kalurid vallas. Protokollis märgitakse, et „Eesti NSV-s on alannud massiline astumine kolhoosidesse, see on avaldanud oma mõju ka Kihnu saarele...“

„Nõukogude Partisan“ kasvas järsult liikmete arvult ja maa-ala suuruselt suurimaks kalurikolhoosiks Pärnumaal. 24. aprillil 1949. aastal toimunud üldkoosolekul oli Kihnu rahvamajas koos 386 inimest. Sellel koosolekul tehti muuhulgas teatavaks, et kolhoosnikele antakse (või jäetakse) igale kolhoosi perele isiklikuks kasutamiseks kuni 0,60 ha.

Sellistes uutes, võõrastes

tingimustes tuli õppida elama...

Kihnu Muuseum ootab selgest segasest ajast ja üldse kogu kolhoosijast mälestusi, fotosid, dokumente ning esemeid, et avada üle Euroopa tähistataval muuseumioöl 17. mail näitus „Nõukogude Partisan - 65“. Võtke julgelt ühendust ja andke endast teada, kui olete valmis midagi näitusele lubama!

Maie Aav

Kihnu õpilased ajaloo-olümpiaadil edukad

◆ Pärnumaa maakoolide ajaloolümpiaadil osales viis Kihnu kooli õpilast, kellest parim oli 8. klassi õpilane Merilin Saare, kes saavutas kolmanda koha.

Viienda koha sai Carmen Laos (samuti 8. klassist), lõpuklassis õppival Martin Merasel oli kuues ja 7. klassi poisil Mattias Laosel seitsmes tulemus.

Õpetaja Mare Mätas ütles, et on tulemusega väga rahul ja uhke oma õpilaste üle.

Kihnu Leht

Palju õnne, Virve!

◆ Ühel ilusal küünlakuu laupäeva öhtul kogunes Metsamaale hulk rahvast, kes kõik tulid Järsumää Virvele sünnipäeva puhul õnne soovima.

Mandrilt olid kohale saabunud ka Eesti Rahvatantsu ja Rahvamuusika Seltsi esindajad Jaanus Põlder ja Juhan Uppin, et anda päevakangelasele üle kõrge tunnustus elutöö eest.

Jaanus Põlderi sõnul sündis mõte tulla Virvele auhindu kodusaarele üle andma juba novembris, kui ERRS tähistas pidulikult oma 25. aastapäeva ja tänas rahvamuusika ja -tantsuvaldkonna tegijaid. Kuna Virve ei päisenud tol korral saarelt tulema, siis võtsidki pillimehed kätte ja tulid Kihnu, et Virvele siin üks sünnipäevapidu korraldada.

Oli väga tore üritus - lauldi läbi mitmed vanad Kihnu laulud ja löödi tantsu - nagu Kihnu pidude korral ikka, seda kõike varaste hommikutundideni.

Piduliste nimel tänan südamest peo korraldajaid, kes olid hoolitsenud selle eest, et tuba soe ja lauad sõögist joogist lookas oleks. Virvele palju tervist ja jaksu edaspideks!

Aitima, meie tänäme...

Reet Laos

„Arva ära, kui palju ma sind armastan?“

„Arva ära, kui palju ma sind armastan?“ küsib multifilmi lõpus väike pähkelpruun jäanku suurelt pähkelpruunilt jäankult. Alati püüavad nad üksteist oma armastuse suurusega ületada.

Kallid lapsevanemad ja vanavanemad, kui palju teie oma lapsi ja lapselapsi armastate? Arvatavasti vastate, et seda armastuse ja hoolimise suurust ei saa väljendada ega millegagi mõõta. Kindlasti vastaksite ka, et annaksite oma elu ja tervise lapse eest.

Kahjuks seavad aga just lächedased lapsi liikluses kõige rohkem ohtu. Toon mõned näited, mida olen ise juhtunud nägema või millest on mulle räägitud.

- Ema sõidutab last esiistmele paigutatud turvatoolis. Laps on turvatoolis lahtiselt, st ei ole kinnitatud turvavarustusega.
- Ema juhib autot, vanaema istub juhi taga, lapselaps süles.
- Vanaisa juhib autot, vanaema istub tema kõrval, lapselaps süles.
- Ema sõidutab last ATV-ga, lapsel puudub kaitsekiiver.
- Pärnus, Rimi parklast sõitis välja sõiduauto, mille juhi süles istus väikelaps.

Kõik me usume ja looda-

me, et meie ja meie lähedastega ei juhu kunagi ühtegi liiklusõnetust. Kahjuks ei ole keegi meist selle eest kaitstud. Seetõttu on oluline, et laps oleks alati autos korrektelt kinnitatud eakohase turvavarustusega. Kuuna lapsed ei oska veel ennast kaitsta ohtude eest, siis on see lapsevanema ülesanne. Ilma sobiva turvavarustuseta on laps autos täiesti kaitsetu. Vigastada saamine on võimalik juba väga väikeste kiiruste juu-

Ilma sobiva turvavarustuseta on laps autos täiesti kaitsetu.

res. Otsekokkupõrkес kiirusel 50 km/h lendab laps vastu seljatuge või esiklaasi samasuguse jõuga, nagu viienda korruselt pea ees vastumaad kukkudes.

Kui sõidutada last süles, ei ole tema oht viga saada sugugi väiksem. Turvavöö või vastava turvavarustuse abil kinnitamata laps võib viga saada juba järsu pöörde või äkkpidurduse korral.

- Kui laps istub turvavööga kinnitamata täiskasvanu sü-

les, muljutakse ta kokkupõrke korral täiskasvanu ja auto sisustuse vahele.

• Kui laps ja täiskasvanu on kinnitatud sama turvavööga, siis surutakse laps kokkupõrke ajal täiskasvanu ja turvavöö vahele.

• Kui laps istub turvavööga kinnitatud täiskasvanu süles, siis kokkupõrke korral ei jõua viimane teda enamasti kinni hoida. Katsete põhjal on selgunud, et täiskasvanud inimene ei jõua kinni hoida 8 kg kaaluvat last juba kiirusel 24 km/h toimunud kokkupõrke korral.

Laps peab olema kinnitatud turvavarustuse abil ükskõik millises autos, ükskõik kui pikka või lühikest vahemaad läbides, olenemata sellest, kui kogenud autojuht on roolis. Alati peab olema niipalju aega, et paigutada autosse lapse turvavarustus (turvhäll, turvatool).

Teadvusta endale, et laste turvavarustuse kasutamise nõue ei ole mõeldud „elu raskemaks“ tegemiseks“, seaduse täitmiseks ja raha trahivist pääsemiseks, vaid Sinu väga armastatud lapse elu päästmiseks.

Signe Laasi,
piirkonnapolitseinik

VALLABUSS JÄTKAB TIIRUTAMIST

Märtsikuu bussireisid eelkõige eakate abistamiseks mõeldud transpordil vajalikku asutusse (postkontor, perearst, apteek, vallamaja, pood jms) on 11. ja 25. märtsil.

Helista Aivele 513 3193 ja lepi kokku, mis kell ja kust Sind peale võtta. Päevapilet 2 eurot.

Fotod: Silvia Soide

Muuseumis peeti talvepoolituspüha

Pühapäeval, 2. veebruaril olid kõik oodatud muuseumisse küünla-päeva tähistama.

Lisaks ühele tuntumale talvepoolituspühale on 2. veebruaril ka Tartu rahulepingu aastapäev - sini-must-valge riigilipp lehvis muuseumi ukse kõrval, et meebletada 94 aasta möödumist Eesti Vabadussõja lõppemisest.

Igati positiivse alatooniga pääeval röömustati koos ilma-kursi kevade poole pöördu-mise üle ja tuletati meelde, et ajal, mil toitu poest veel ei ostetud, pidi pool loomasöö-dast ja isegi 2/3 inimeste toi-dust veel aidades ja keldrites järgi olema.

Pikisilmil oodatud jäätlee avamine lükati teadmata ajaks edasi, sest jäässe olid tekkinud laiad prao ja nõn-da ei pääsenud saarele Re-

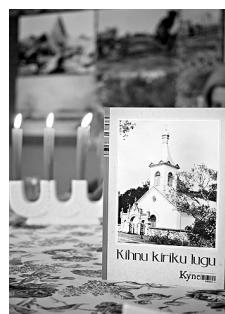
li Ziius, kes pidi tutvustama oma uurimustööd Kihnu val-la kohtuprotokollidest ega unenägude uurija Jaan Sudak.

Kolmas plaanitud vaimutoidu pakkuja, oma nimimene Uue-Matu Mare oli kohal ja esitles äsja trükist ilmunud vihikut "Kihnu kiriku lugu".

End juba mitmel korral väga maitsvate toitude tegi-jana töestanud Männi Jana oli taas valmistanud piru-kaid, kooke, salatit ja muidugi küünlapuna, mis keele alla pidi viima ja terveks aastaks joojatele kenad punased, ter-visest pakatavad pösed tegi.

Tantsuks mängisid pilli ja laulsid Orisselja Reet, Kura-ga Õie, Mari ja Anto - nad olid lihtsalt super!!!

Noodi Maie

Kihnu ja Manija noored osalesid Sardiinias EL projektis "Rights. Camera. Action!"

Eri kultuuride tutvustamise öhtul katsume laua rugipüüli levä, Tallinna kilude, Kalevi šokolaadi ja komamide, Vana Tallinna ning Kihnut tutvustavate materjalidega. Kõik meeldis lõuna-maistele osalejatele väga!

Kõik projektis "Rights. Camera. Action." osalejad pidasid koos meiega Eesti Vabariigi aastapäeva!

Eesti delegatsioonis oli 7 inimest, meiega liitus projekti korraldaja Federico, kes on Eestis aasta elanud.

Hea Kihnu valla elanik, MTÜ esindaja, ettevõtja, kohaliku omavalitsuse esindaja!

Ühisprojekti Romantiline Rannatee raames annab Pärnu Lahe Partnerluskogu (PLPK) välja piirkonnale omasse traditsiooniliste toiduretseptidega kokaraamatut.

Idee sündis 2010. aastal kohaliku toidu koolitusel, kus osalejad näitasid üles huvi, et saaks talletada meie piirkonna le iseloomulikud toiduretseptid ja nendega seotud lood. Tutvustasime ideed tänavu veebruarikuu jooksul PLPK tegevuspärikkonna valdades.

MIS SAAB EDASI?

- ♦ Retseptide, mis on ilmestatud lugude ja kohalike toidutavadega, kogumine kestab kuni 31.03.2014 (saata allpool olevatele kontaktidele).

- ♦ Retseptide valimine ühiseks kokkamiseks koostöös kohaliku valla esindajatega (seltsid, ettevõtjad, omavalitsus) saab teoks hiljemalt 10.04.2014. Palun andke meile teada, kes soovib osaleda vabatahtlikult valimiskomisjonis.

- ♦ Retseptide esitajate tutvustamine küla- ja naisseltsides ja välja valitud retseptide järgi roogade ühine valmistamine ja maitsmine (aprill-kuni mai 2014, täpsem kuupäev kokkuleppel koha-

pealsete seltside, ettevõtete ja omavalitsuse esindajatega).

- ♦ Valminud roogade ja retseptide saatjate/autorite pildistamine pärast roogade ühist valmistamist.
- ♦ Retseptiraamatu valmimine hiljemalt 30.06.2014.

Retseptide esitamisel on väga oodatud:

- ♦ Retsepti esitaja lühike lugu seoses esitatava retseptiga: mälestused seoses toiduga, mille kohta retsept esitatakse, mingi eriline seis seoses selle konkreetse toidu valmistamisega.
- ♦ Võimalusel kohalikule toorainele viitamine (nt kanade munad, köögiviljade oma/naaberaiast või pöllult, kala kohalikelt kaluritelt, põdraliha kohalikelt ja himeestelt, piimatooted kohalikust talust jne).
- ♦ Omaloomingulise retsepti puhul selle roa saamislugu, mis inspireeris retsepti katsetajat.

Võidakavat kõik ja kaotajaid ei ole!

- ♦ Retsepti kirjelduse võib kirja panna täpselt sellisel viisil, nagu ta teil on kirjas ning olete seda harjunud selle järgi tegema, st et ei pea alati olema kogu-

sed grammides, detsiliitrites jne, vaid ühikuteks võivad olla ka peotäis, näpuotsatäis, klaasitäis, pannitääs jne.

- ♦ Kajastatud saavad juba unustusehõlma vajunud või uute toiduvalmistamisavade või retseptide tutvustused kogu PLPK piirkonnas.

- ♦ Kõikidest saadetud retseptidest avaldame elektroonse retseptikogu PLPK kodulehel www.plp.ee ja Romantilise Rannatee kodulehel www.rannatee.ee
- ♦ Välja valitud retseptid avaldame trükkisena.

Jääme ootama teie kõigi lugusid koos maitsvate roogade retseptidega ja fotodega (min suurus 1 MB, max suurus 5 MB) hiljemalt **31.03.2014** e-posti aadressidele: plpparnu@gmail.com ja rai.li@maaturism.ee ning soovi korral MTÜ Pärnu Lahe Partnerluskogu postiaadressil Lihula mnt 10, Audru alevik, Audru vald, 88301 Pärnumaa.

Küsimuste korral võite helistada

Tamme Aiandustalu perenaisele
Heli Viedehofile tel. **5625 3075** või
Romantilise Rannatee projektjuhile
Raili Mengel-Süntile tel. **521 9722**

**KOOLITUS KÕIGILE, KES VALMISTAVAD
KODUKÖÖGIS TURUSTAMISE
EESMÄRGIL TOITU VÕI PLAANIVAD
SEDA TEHA!!! KASUTAGE HEAD
VÕIMALUST!!!**

Pärnumaa Talupidajate Nõuandekeskus OÜ korraldab **9. aprillil 2014. aastal** Pöllumajanduseameti saalis (Pärnu, Kere 4) **kell 10.00 INFOPÄEVA**

**„KODUKÖÖK - VÕIMALUS
PÖLLUMAJANDUSSAADUSTELE
LISANDVÄÄRTUSE ANDMISEKS“.**

Info ja registreerimine 443 0923 või info@nouanne.ee

LEKTORIKS praktik Heli Viedenhof

PÄEVATEEMAD:

- ▲ **Sissejuhatus, kodukööki reguleeriv seadusandlus.**
- ▲ **Koduköögile esitatavad nõuded, tingimused**
- ▲ **Tegevuskava koduköögi tunnustamiseks vastavalt valmivale toodangule.**
- ▲ **Näiteid edukalt rajatud koduköökidest.**

**AITAME ÜHESKOOS
ABIVAJAJAT**

Head inimesed, kellel on ära anda korvitäis kartuleid või sahvrinurgas seisev hoidiste purk, palun too see tervisekeskusesse, kust meie toimetame need edasi abivajajateni.

Need inimesed ise abi paluma ei tule ja sellepärast proovime neid koos aidata.

**MAGUSAD ja SOOLASED KRINGLID,
KOOGID ja TORDID.**

Suupisted, sünnipäevalauad, toitlustamine.

FIE Merike Mätas

+372 5353 3452

merike.matas.003@gmail.com

**KIHNU KULTUURI INSTITUUT
ANNAB TIÄDÄ...**

Muarjakuu 7. päävä kell 14.00 ond kielekoja kogosuaminõ Kihnu muuseumis. Arutamõ a- ning e- tähegä akkavasi kihnukielsi sõnu.

Emäkielepäävä puhul korraldamõ kuõlilastõlõ **Eesti** ning Kihnu ajaluu ning kultuuri tundmisõ piäle võistlusõ. Kihnu Kultuuri Instituudi kodolehele pannassõ küsimusõ üles **muarjakuu 11. päävä** ning nendele suab vastata viis päävää, **muarjakuu 15-ni**.

Paramatõlõ Kihnu ajaluu, kultuuri ning kiele tun-dajatõlõ ond aujõnnad.

Muarjakuu 13. päävä ond maesõma kihnlastõ üläljõstmõ **Uiõ Kunsti Muuseumis**.

Muarjakuu 23. päävä kell 12.00 ond Saarõ pää Kihnu muuseumis.

Esinevääd Kihnu Pärimuskuõli õpilasõd.

Avatassõ Viive Tolli graafikanäitus.

Kasõ Mark tudvustab Kihnu Kultuuri Instituudi puõlt vällä antud raamatud „Merilehmäd”.

SA Kihnu Kultuuriruum annab üle Theodor Saarõ pärimuspreemia

Autasustassõ emäkielepäävä mälumängü võitajasi.

Kevadvaheaja pilliõppepäevad

21.-23. märtsil toimuvad kevadvaheaja pilliõppepäevad.

Õppida saab akordionit, viiulit, lõõtsa, kitarr ja toimuvad ka bändiproovid.

Pillitunnid leiavad aset koolimajas, rahvamajas ja muuseumis, õpitud lood tulevad esitusele

pühapäeval, 23. märtsil muuseumis toimuval T. Saare päeval.

Reedel ja laupäeval pakume õpilastele tundide vaheajal lõunasööki.

OSALUSTASU: 5 € (olenemata pillide arvust), lasteaialastele **tasuta**.

Pilliõppepäevadele registreerumiseks teatada osalemisest Marele, Marile või Hilmale 14. märtsiks.

Täpsema info ja tunniplaanid saadame lapsevanemate e-mailile 19. märtsiks, samuti on info kätesaadav Facebooki Kihnu Pilliseltsi lehelt ning aadressil www.kultuuriruum.ee -> Pillilaagrid

Head pillimängulusti!
Kihnu Pärimuskooli kollektiiv

Märtsikuu sünnipäevalapsed

AS Kihnu otsib järgnevaid hooajalisi töötajaid:

- ✓ **KLIENDITEENINDAJAID** Kurase kohvikusse
- ✓ **MÜÜJAID** Kurase poodi
- ✓ **KOKKA ja ABIKOKKA** Linaküla rannakämpingusse ja Kurase kohvikusse
- ✓ **KÄMPINGU PERENAISI** Linaküla rannakämpingusse
- ✓ **AUTOJUHTE**
(reisijate vedu, vajalik D-katekooria load)
- ✓ **REISISAATJAT/GIIDI** (eesti keel)
- ✓ **KORISTAJA-AEDNIKKU**

Tööl asumise aeg: **aprill/mai 2014**

Tööaja lõpp: **august/september 2014**

Lisainformatsioon: kihnu@kihnurand.ee;
+372 525 5172

*Ootame tagasi oma pikajalisi
kogemustega töötajaid!*

3. märts

Vesik Eri (Tiidu) 55

Riisang Alma (Tapu) 72

6. märts

Kütt Lidia (Muru) 88

8. märts

Laine Helju (Tõnismäe) 73

25. märts

Vahkel Leili (Nahtla) 65

28. märts

Rajumaa Ain (Lössi) 50

Kihnu Mere Pidu 2014 on oma algsele eesmärgile lähemale liikumas ning kihnlaste ettevõtluskasvanud. 2014 aastal tegelevad Kihnu Mere Peol toitlustamisega ainult

KIHNLASED ja Kihnu ettevõtted, kogu toitlustamisest saadav tulu jääb saareriigi aastaringse elu hüvanguks. Ja muidugi on suur rõhk traditsionilisel, tervislikul, omakasvatatud ja - püütud toidul. Seega merepeo peateema on sel aastal **KIHNU OMA TOIT**.

Kavas muidugi veel palju muud põnevad: muuseumi sünnipäev, kunstinäituse avamine, purjetamiskursus lastele, külla tulevad kõik setode tähtsamad ansamblid ning laupäevane peateema on seekord **MEESTELAUL**.

Täpsem info aadressil
www.kultuuriruum.ee

Pass eelmüüst alates 15. märtsist - 31. maini aadressil www.kihnukaubamaja.ee ja Kihnu muuseumist **10 €** täiskasvanu / **5 €** õpilane ja pensionär.

Ühe peoõhtu pilet hind kohapeal **10 €/5 €** ja pass kohapeal **15 €/7 €**